

Két szélhámos vendég-szereplése Szegeden.

— Huszonháromezer koronát csaltak ki egy uriaszonytól. — Országszerte körözik a csalókat. —

(Saját tudósítónktól.) Április elején két elegáns fiatalember vonta magára a korzó közönségének a figyelmét. A két ifjú arisztokratikus göggel rőtta a sétateret, minden délben pontosan megjelentek, esténként pedig egy elsőemeleti páholyban élvezték a színelőadásokat. A fiatalemberek feltűnően kölltek, ami a detektíveknek feltűnt. Jelentést tettek dr. Borbola Jenő bünyügyi kapitánynak, aki Kosztra Lajos és Kállai Gábor detektíveket megbízta a két előkelő idegen kiltének megállapításával. A detektívek napokon keresztül figyelték őket, de semmi gyanúsát nem vettek észre. Kinyomozták azonban, hogy az egyiket Máday Gézának hívják, a másikat pedig Bölömi Lászlónak. A fiatalemberek a Tiszában laktak, Máday gazdasági intézőnek, Bölömi joghallgatónak volt bejelentve. Borbola kapitánynak sehogyan sem tetszett a két idegen viselkedése, bár pozitív gyanúokat egyáltalán nem szolgáltatottak.

Egy nap Máday kifizette a szállodaszámlát és barátjával együtt elutazott Szegedről.

Husvét első napján aztán kiderült, hogy a két előkelő ifjú szélhámos. A rendőrség táviratot kapott a budapesti rendőrség bünyügyi osztályától. A táviratban az államrendőrség kéri a szegedi rendőrséget, hogy Mádayt és Bölömit tartóztassák le, mert egy budapesti uriaszonytól, N. A. cukrász nejtől

tízezer koronát csaltak ki.

Ugyanaznap megérkezett N. A. budapesti cukrász a feleségével és az asszony dr. Borbola kapitány előtt a következő vallomást tette:

— Máday Gézárt Budapestről ismerem, április elején Szegedre utaztam vele. Itt a Tisza-szállóban laktunk. Máday néhány nap múlva egy barátját mutatta be, aki velünk állandóan együtt voltunk. Én Szegedre magammal hoztam tízezer korona készpénzt és egy

tizenhárom ezer

koronás takarékkönyvet. Máday azt mondta, amikor a pénzt meglátta, hogy egy nőnek nem szabad ennyi pénzt magánál tartani és elvette a könyvet, meg a tízezer koronát. Itt akartunk nyaralni, Máday azt mondta, hogy Ujszeged a legszebb nyaralóhely, menjünk oda. Kimentünk, ott Máday Török Mihály postatisztnél nagy lakást bérelt és kölcsönbutort is szerzett. Amikor a lakás rendben volt, én odaköltöztem, ők ketten pedig a Tiszában laktak. Engem mindennap felkerestek, épen azért feltűnő volt, amikor két napig felém se néztek. Azt hittem, dolguk van, de amikor hat napig nem mutatták magukat, Pestre utaztam, hogy megtaláljam őket. Közben férjemnek mindent bevallottam és a két szélhámos ellen feljelentést tettem. A takarékkönyv időközben megkerült, visszaküldték postán, hiszen ugyisem tudták volna a pénzt felvenni, mert csak annak adják ki, aki a jellegt tudja.

Dr. Borbola jegyzőkönyvet vett fel az asszonnyal és a legszélsebbkörü nyomozást vezette be a szélhámosok kézrekerítésére.

*

Az egyik szélhámos: Máday Géza, nem ismeretlen a budapesti rendőrség előtt. Ezelőtt két évvel már le volt tartóztatva zsarolás miatt. Egy mérnök feleségét akarta Máday megzsarolni négyezer koronára. Akkor még szerényebbek voltak az igényei. Az asszonnyal akkor nem ő, hanem a barátja ismerkedett meg. Az eset úgy kezdődött, hogy Máday és a barátja, aki egy budapesti magándetektív cégnél volt alkalmazva, Szolnokra kirándultak. A vonaton megismerkedtek egy fiatal asszonnyal, akit a magándetektív egészen „megfőzött.” Az asszony beleszeretett a szélhámosba és többször találkozott vele. Egy hónapi ismeretség után a fiatalember elhanyagolta az asszonyt, csak azért, mert az a bolondulásig szereti és ha ő úgy tesz, mintha meguntta volna, az asszony felkeresi, esetleg levélben fogja magához hívni. Így is történt. A naiv asszony levelekkel árasztotta el szerelmesét, könyörgött neki, hogy keresse fel, mert nem tud nála nélkül élni. Amikor már elegendő bizonyíték volt a fiu kezében arra, hogy az asszony vele viszonyt folytatott, felkereste és előadta, hogy azért nem találkozhatnak, mert anyagi gondjai vannak. Az asszony pár száz koronát akart adni, de a gentleman visszautasította, egészen addig, míg a pár száz koronából ezer korona nem lett. Ettől kezdve aztán állandóan pumpolta a szerelmes asszonyt. Amikor látta, hogy több pénzt már nem tud kipréselni, levelet írt a nőnek és kérte, segítse ki négyezer koronával, hogy valami üzletet kezdhessen. Az asszony kétségbeesett hangon levélben válaszolt és kérte, álljon el ettől a kívánságtól, mert nem tudja teljesíteni, hiszen már a ruháit és ékszereit is eladta, csak hogy pénzt tudjon adni.

A szélhámos ekkor Máday Géza segítségével vette igénybe. Elküldte Mádayt a nőhöz, akinek Máday tudomására alta, hogy a barátja végső kétségbeesésében arra határozta magát, hogy mindent megmond a férjnek. Csak abban az esetben hajlandó ettől elállni, — mondta Máday a nőnek — ha a négyezer koronát megkapja. Az asszony sirt, könyörgött, majd azt mondta Mádaynak, hogy ennyi komisztságot nem tételezett fel a kedveséről. Meggyanúsította Mádayt azzal, hogy a saját szakállára dolgozik. Nem tudta elhinni, hogy a barátja küldte, azt hitte, hogy Máday valami módon megtudta viszonyukat és most ezt ki akarja használni.

Máday szolgált bizonyítékkal is. Másnap átadta a barátja levelét az asszonnyal. Most már írásban kérte a fiu az asszonyt, hogy a négyezer koronát szerezzze meg, nehogy kénytelen legyen a férjével mindent közölni. Az asszony elolvasta a levelet és kérte Mádayt, közöje a barátjával, hogy levélben fog válaszolni. A mérnök nő válasza is, csak hogy előbb felkereste a detektívönköt és elmondott mindent. A detektívönök levelet íratott az asszonnyal Mádayéknak és másnap délután hat órára talál-

kát adatott a Népopera-kávélházba. Azt is beleírta a levélbe, hogy egyelőre csak kétezer koronát tud adni, de igyekezni fog a többit is megszerezni.

Nagy volt a két szélhámos öröme, biztosra vették a kétezer koronát. Már délután négykor bent ültek a kávélházban és várták az áldozatot. Az asszony pontosan hat órakor érkezett és leült a fiuk asztalához. Rövid diskurzus után elővett két darab ezer koronást és átnyújtotta. Amikor a pénzt eltették és távozni akartak, lovag Bialoskurski Géza és Püspöky Sándor detektívek állták útjukat. A detektívek minden feltűnést kerültek, csöndesen felszólították a két szélhámost, hogy minden ellenkezés nélkül kövessék őket. A rendőrségen kihallgatás után letartóztatták őket. Máday ellen később az eljárást megszüntették, a barátja azonban hat havi fogházat kapott.

*

Máday Géza Pécelre való ahol édes atyja jómódu nyugdíjas postatisztnévvel. A fiu a háboru elején a nyolcadik gimnáziumot végezte. Később önként jelentkezett katonának, de alig néhány napig volt a fronton, mert ideggyöngeség miatt a katonai szolgálatra alkalmatlannak találták. Azóta apróbb szélhámosságokból tartotta fenn magát, míg most Bölömi Lászlóval, egy budapesti előkelő család fiával szövetségbe egy nagyobb „risz“-t nem sikerült csinálnia.

Az angol kormány megállapodásai a véderőjavaslatra vonatkozólag.

Rotterdam, április 25. A Daily Telegraph közli a véderőjavaslat főbb pontjait, a melyekben a kormány tagjai megegyeztek. Ezek a következők: 1. A 18 évesek szolgálati kötelezettsége. 2. A kiszolgált katonák visszatartása a hadseregben. 3. A nőtlen férfiak elbocsátása a municiógyárakból és azokról a helyekről, ahol katonai szolgálat alól fölmentették őket. Ezeknek beosztása a hadseregbe. 4. Azoknak a nős embereknek beosztása a hadseregbe, akik katonai szolgálatra önként jelentkeztek. Ha a toborzás nem járna eredménnyel, a többi nős embereket is behívják katonai szolgálatra.

Berlin, április 25. Londonból érkező jelentések szerint Angliában az első hónapban 5000 embert toboroznak hetenkint. Az ezt követő hónapokban az év végéig hetenkint 15.000 embert toboroznak. Ha a toborzások nem járnak ezzel az eredménnyel, a kormány beleegyezik abba, hogy behozzák az általános védkötelezettséget.

Német képviselők látogatása Konstantinápolyban.

Konstantinápoly, április 25.

A német parlament tagjainak küldöttsége ideérkezett. Fogadásukra a török parlament egy küldöttsége jelent meg, a mely a kamara elnökéből, az elnökség tagjaiból és számos képviselőből állott, megjelentek továbbá a miniszteriumok osztályfőnökei, a kik a német képviselőket az általuk képviselt kartársak és hivatalok nevében üdvözlötték. Az Egység és Haladás bizottságának főtitkára szintén megjelent a küldöttség üdvözlésére. A német képviselőket általában a legmelegebben fogadták. A török határtól a fővárosig a drinápolyi vilajet hatóságainak képviselői kísérték a német képviselőket.